

אלתה מרי לאיל

יש להם תקציב שבועי שאין לעברו (2 לירות לסטיוארט, לירה למייקל). סטיוארט מוציא את רוב כספו על בולים. הוא אספן נלהב. הם אינם רשאים להוציא את כספם על ממתקים. אני נגד כמות מוגזמת של ממד תקום. הדבר מקלקל את שיניהם. הם מביאים לי ממתקים הביתה — אני מעיפה אותם דרך החלון. אבל הם ילדים נחמדים, כי צמת...
לא נשמעת כמו כל אם אחרת?

הילד הישראלי. שניהם אקסטרוברטיבי, ערים מאד, חוכמים מאד ובלתי עצורים. זה נפלא, לדעתה. פשוט מדוכך לראות את הילדים האירופאיים. הם מנומסים מדי ורציניים מדי.
הרידים היים חיי משפחה הדוקים מאד. אולם היא בהחלט מאמינה במשמעת ובתקיפות בשעת הצורך. „אנשים פה מסתכלים עלי בתמהון, כשאני הובטת פה ושב לפעמים באחד מבני. אני מאמינה במכות קטנות מדי פעם. זה מעולם לא הויק. כמוכן, שאין לעשות מכן שיטה. כי אז אין זה אפקטיבי. לילדי היו שעות קבועות בהן הורשו להתבינון בטלביזיה. השבתי סירגישו בחסרונה. הם כבר שכחו אותה...

★ ★ ★
לא הובי לאומי

יא מוסמכת לפסיכולוגיה, אולם אין לה תואר. היא מאמינה בחינוך המודרני, כביכול לדבריה, קיימת נטייה להזרז אתורה בשיטות החינוך. הגישה של אל-תעשיל-ואת-זה-תהיה ל-ויטואימה-לכל-החיים איבד עליה הכלה. זה היה מודרני מאד בשנות השלושים. אפילו ד"ר ספוק, האוראקל של חינוך הילד, טוען שעל אם להנך את ילדה לפי האינסטינקטים הבריאים וההגיון הפשוט שלה.

האם נכון הדבר, שאלתי, שהפסיכואנליזה היא הובי לאומי אמריקאי? לא, אומר מיסטר אנתוני. זה מוגזם, כמוכן. אין לו אף ידיד שהולך לפסיכואנליסט. ומה, שאלתי באכזבה, האמת על כל איתן הנשים ההולכות אשה אל רעותה ואומרות: „הארלינג, השן אילי לי חלום. אני בדרכי אל הפסיכואנליסט שלי ואין לי אף חלום לספר לך? לא. גם למרי לואיז אין מטרות כאלה. ויש לה הרבה מטרות. „רגע, יש לי בעצם אחת שהולכת אל פסיכואנליסט, סליחה.”

המקבל בהנאה רבה את חלקו בחביתה שמרי לואיז זביציה, לעיניהם של בילי ומייקל, האח הבכור, סטיוארט, ונשה מחטט במקור, מחפש „דליקטיסי” לשם זליה.

ומה עם החינוך האמריקאי? האם נכונה ההאשמה שגיוניאנירוודע לקראו? „גיוני כן יודע לקראו” אומרת מרי-לואיז בתום. „זה מכבר עובד את השיטה הפונטית להקניית הקריאה. מחפשים ומוצאים כל הדי זמן שיטות חדשות ויעילות יותר... מה שנכון הוא, שהאמריקאי הממוצע איננו מוכי שר ביותר לשפית” הרגעתי אותה שגם הצבר הממוצע.
אשר לה? הן, היא דוברת קצת צרפתית. המשפחה היתה למעלה משנה בפאריז. היא מתביישה בידועותיה הקלושות בספרדית, אחרי שלוש שנות הלימוד בגימנסיה. בעבר ריה, היא מקחה שהיא מתקדמת. היא שיל טח כבר בלמעלה מאלף-מלה. מקבלת כל יום גינור, ממורה הבאה אליה הביתה בעלה לומד רק שלוש פעמים בשבוע. שפה קצת קשה, העברית. היא נוהגת להזרז על כל המלים שלמדה, במיטה. ויש לה גם שיעורים להכין. „העיקר” היא אומרת בי הומור, „הוא לדעת לומר בביקור בקיבוץ: הן, מגדל המים שלכם.”

★ ★ ★
הריון איננו מהדה

הם מרגישים מוציין, כאן, היא אומרת. היא מארחת ואורחת בבתי ידיים. אין היא עוסקת בבישול. יש לה מבשלת. הם אוהבים בילוי שקט, הולכים לעתים רחוקות לקולנוע. מרבים, לעומת זאת, לבקר בקונצרטים. „למדת פעם לשיר” היא אומרת בגאווה. אוהבת מוצארט ובאך. כעת צימצמה בפעילויותיה התברותיות. „כן” אמרתי, כווננו שמענו על המאורע המשמח. מרי לואיז מדברת על הריונה בפשטות רבה. האין זו הזדמנות להתפנק ולהתעצל? שאלתי. עצלות היא אמנם דבר נהמד מאד כשהיא באה במידה — אולם אין כל סיבה להתפנק במיוחד. אשה הרה איננה חולה. (מיסטר אנתוני, ניכר, מרגיש קצת מוזר בכל העניין, אולם היא מדברת בטבעיות רבה). היא, למשל, מרבה ללכת ולשחות. „הדבר הטוב ביותר לאשה הרה, אומר הרופא שלי, הוא לשטוף רצפות.” אך לא, היא איננה עושה זאת.

מנוקד? שאלתי אולי בחוצפה רבה מדי. „לא היתי אומרת” משיבה מרי לואיז, „הם פשוט שמחים לעזור. אפשר להסביר את זאת בעובדה שהאמריקאי הממוצע הוא בעל בית. הבית שייך לו. הוא נאה עליו, אוהב לעבוד בו. סוף השבוע הארוך בן-היומיים מאפשר לאב העובד קשה כל השבוע, להרמץ שעות ארוכות בחברת משפחתו, והוא אוהב לעשות זאת.”

האם, לדעתה, יכולה אשה לעזור לקריירה של בעלה? „היא יכולה בהחלט לעזור. אבל לא בצורה תקיפה. עליה ליצור סביבו אירה נעימה, לטפל בו במסירות, לעזור לו לפי גוש אנשים. להיות מוכנה להקשיב לדברים שהוא רוצה לומר, אשה בלתי-מרוצה יכר לה להיות שלילית ביותר.”

כאן מתפרץ כסופה מייקל בן ה-16, החיזר מבית הספר. הוא בלונדי בעל עינים חומות נבונות, וחופשי מאד בהליכותיו: „מאמי! מאמי! מותר לי לקבל כעת את הקיצבה שלי? אני מוכרח לקנות משהו!” לפני שהיא מספיקה לענות, הוא מביא לה את ארנקיכסף אדום. היתה זו ההזדמנות למיט טר אנתוני לחשוש לי שהוא מצטער, אבל הראיון נגמר. מרי-לואיז מתנצלת: „את מבינה, עלי ללכת להביא את בילי מן הגן.”

מרי לואיז ריד איננה עוסקת בדרך-כלל בבישול. לשם כך יש מבשלת. אולם אין היא בוחזת כלל להיכנס למטבח כדי להכין ארוחה קלה לילדים. היא עצמה מקפידה מאד שלא להרבות באכילה, בתקופת הריונה.

עקרת-הבית